

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Auctarium. Sive Additiones Ad Viri Clarissimi Henr. Zoesii
J.V.D. Universum Jus Canonicum**

**Geismar, Justus Moritz von
Coloniæ Agrippinæ, 1691**

Ad tit. XVIII. de furtis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62259](#)

aut non impedivit, quia ex grē opulentē
nuheret, ad nihil tenetur stuprator.

Idēm lib. 5 cap. 3. dub. 3. Luxuria ha-
bet filias ex parte intellectus 4. Cacita-
tem mentis, præcipitationem; inconde-
rationem; inconstantiam. & 4. ex parte
voluntatis: Amorem sui; Odium DEI,
Affectionem praesentis seculi, Honorē futuri

Idēm dub. 4. Recenset filius invidia;
odium, detractionem, gaudium in ma-
lis proximi, lusuriam; differt ab
emulatione & zelo, ubi quis dolet, quod
sibi desit illud bonum, & ab indignatio-
ne, ubi quis dolet, quod alter eo bōno
indignus &c.

Optans se non fuisse natum &c. vel
diem esse maledictum, si tantum inten-
dat maledicere creature irrationali v.
g. diei, est tantum veniale, aliquando
nullum ut Job. si autem direcētē atten-
dat optare malum hominis sive sibi, sive
alteri, est mortale.

Ad num. 5. Observa. Si agatur ad
separationem quoad thorū, quod a-
gatur civiliter, tamē si cap. 5. de proce-
ssione. dicat hanc accusationem esse mix-
tam inter civilem & criminalem, ut in
ea per præsentiam principalium perso-
narum securius procedatur.

Ad num. 13. Observa ex Laym. lib. 5.
tratt. 10 cap. 6. n. 9. ubi ait quasdam a-
ctiones ab objecto suo ita malas esse, ut
malitia separabilis non sit, v.g. DEUM
odiſſe, mentiri (quo refertur adultera-
ri) quasdam malas esse, & contra jus
naturale, quæ tamen cohonestati pos-
sunt, si talium excedendarum jus con-
feratur ab eo, qui potestatem habet, v.
g. furtum, si Dominus consentiat, vel
consentire debeat; Occisio innocentis,

si DEUS, qui est Dominus humanæ
vitæ contentiat.

Ad num. 14. Observa, quod Oſeas
Propheta publicus iuſſus fuerit acce-
dere ad mulerem fornicariam, & cum
ea actum haberit, non tamen forni-
carium, sed conjugale; agnoscet enim
ex revelatione Divina, quod sibi dace-
tur in uxore, cui ipsa cōsentire debuit.

A D T I T. XVII.

De Raptoribus, Incendiariis & vio-
latoribus Ecclesiastarum.

Observe ex Busenb. lib. 3. tr. 4. cap. 2.
dub. 2. Si quis consentientem abdu-
cat, non est propriè raptus, sed fugā,
non addens malitiam, distinctam à for-
nicatione. Raptore seu detentore re-
rum Ecclesiasticarum coram utroque
Judice tam Ecclesiastico, quam sœcula-
ri conveniri possunt. Gonz. c. cūm sit
generale 8. de foro competet.

Ad num. 2. in fine adde. Ex Sann. tom.
3. dist. ultim. q. 7. n. 14. qui ait, quod ju-
re antiquo raptus non dirimebat ma-
trimonium, ita ut potuerit famina,
metu & violentia cessante etiam non
restituta loco tuto, contrahere marri-
monium per cap. fin. b.r. & n. 55. Si mu-
lier rapiat virum, non dirimitur marri-
monium, ut tenet communis: quia Tri-
dentinum de viro loquitur, & est lex o-
diosa.

A D T I T. XVIII.

De furtis.

Observe ex Busenb. lib. 5. c. 3. dub. 2. A-
varitia est inordinatus appetitus ter-
poralium. Filius habet. 1. Obduratio-
nem cordis contra egentes. 2. Inquietudi-
nem

M 3

nem

nem cordis. 3. Violentiam. 4. Fallaciam
in verbis. 5. Fraudem & dolum in factis.
6. Prodictionem &c.

Qui furatur hominem & vendit, ultimo supplicio afficiendus est. Pro furtis & latronibus in flagranti crimen deprehensis & occisis non orat Ecclesia; si verò in morte peccata consitentur, Communionem illis non denegat. Fur occultus post poenitentiam ad sacros Ordines promoveri potest. Gonz. ad cap. 1.2. § 5. b.t.

Ad num. 4. Observa ex Busenb. lib. 3.
tr. 5. ca. 1. dub. 3. Si furtor particulas panis à diversis surripiat, si mercatores utantur breviotibus ulnis &c. peccant graviter, quia nocent Republicæ, & praxis illa valde pernicioſa est societati humanæ. Excusantur subinde à gravitate, si non intendat notabile aliquid accipere. Secundò, si id faciant, ut se servent indemnes, vel quia alias non lucrarentur, vel pretium augere deberet, & tunc inveniuntur emptores, si alias non haberent unde se vel suos alant.

Ad num. 12. in fine adde ex Busenb.
lib. 2. tr. 3. cap. 2. dub. 5. art. 1. Etsi is, qui scandalizavit alios, teneatur illis rufus dare bonum exemplum, si quis tamen nudo exemplo suo alios ad furtum induxit, neque exhortatione, consilio vel mandato cooptitus est, non tenetur ad restitutionem, quia talis inducitur est tantum contra charitatem, non justitiam. Idem ait esse Lessius, si cum Ca-
jo v.g. potires ea intentione, ut is consumptis pecuniis furetur.

AD TIT. XIX.

De Usuris

A Dnum. 5. adde Huc referri potest

Cambium, quod est permutatio pecuniae cum pecunia, differt à mutuo, quia mutuum perficitur traditione pecuniae ab uno facta, cambium non Mutuum etiam in aliis rebus locū habet, cambium non nisi in pecunia, Aliud est manuariū seu minutum, quando eodem loco & tempore pecuniae commutantur. Aliud locale, quod mutat pecuniam in loco distante. Utrumque est licitum. Sic etiam licet Officiali, qui pecuniam Principis congregat, eam in cambium dare, modò Dominus non prohibeat, & Officialis tam potens sit, ut possit talē pecuniam statim, cùm petitur, exhibere, quia Domino dānam non evenit, ne clucrium cessat. Ita Pater Kichler. disp. 13. sect. 4. Idem est si Dominus famulo det 100. v. g. aureos alteri deferendos. Potest enim famulus eos licite permutare per cambium, & lucrum sibi reservare, quia hoc industria est, nisi alia sit mens Domini. Idem ibid. tradit quod cambia secca sint cayenda. Est autem secum, quādo usuram pallio sub cambio dans ipsi hic pecuniam, ut mihi Romæ v.g. solvat plus, quem tamen scio Romæ solvere non posse.

Non est usura si mutuans nihil intendat, ut pretium, sed tantum speret aliquid ex gratitudine, & ea intentione illi aliquid derur, licet illud in finem principalem intendat Quod si autem intelligeret donatum non gratis, teneatur restituere quantum inde ditione evasisset. Busenb. lib. 3. tr. 5. cap. 3. dub. 7.

Ad num. 5. ait Busenb. lib. 3. tr. 5. cap. 3. dub. 15. quod pro fidejussione liceat accipere pretium, etsi nullum periculum timeatur; quia ex se est pretio estimabilis.

Ad